

«nuestro conocimiento, como muy bien expone NÄGELI, queda encerrado en lo finito. De aquí que el alcance y límite de nuestro posible conocimiento de la Naturaleza se puede indicar así: No podemos conocer sino lo finito, pero podemos conocer todo lo finito que cae en el dominio de nuestros sentidos. De aquí que el investigador de la Naturaleza se debe ceñir estrictamente a lo finito» (1). Lo que rebasa este límite, pertenece a la Metafísica y a la crítica del pensamiento, cuyo valor y derecho queda intacto en nuestra exposición» (2). Aquí parece manifestar que no quiere meterse ni en filosofías ni en el dominio de la Metafísica: si para ellas reserva la explicación de la última causa de la vida, estamos en esta parte plenamente conformes con el biólogo de Berlín.

De Coleòpterologia

El *Poecilnota festiva* L. no és rar a Catalunya

per

Mossèn Lluís VILARRUBIA

L'insospitat trobament d'un centenar d'exemplars de *Poecilnota festiva* L. en dos indrets de Catalunya, ens permet retolar així aquest petit apunt coleopterològic, que creiem d'interès per tractar-se d'un insecte rar en les col·leccions regionals (1).

Havent estat capturats damunt el *Juniperus communis* L. els dos únics exemplars, observats o almenys citats fins ara de procedència catalana, un grup d'eutomòlecs vigatans, organitzàvem sovint excursions coleopterològiques en llocs ben poblats d'aquest simpàtic arbrissó, esperant amb ànsia aquell dia memorable, tantes voltes somniat, que havia de proporcionar-nos abundantment el xamós buprestit dels ginebrons, una de les espècies eutomològiques més distingides de la nostra fauna.

El vint-i-dos de maig, una de les diades més esplèndides de la passada primavera, visquérem per primera volta aquest gran dia, objecte dels nostres somnis, anant d'excursió al poble de Sant Sadurn d'Osormort (Bar-

(1) Lo encerrado entre « » es de NÄGELI.

(2) Das Werden der Organismen, p. 51 (1922).

(1) Vegi's: BUTLLETÍ DE LA INSTITUCIÓ CATALANA D'HISTÒRIA NATURAL, gener-febrer, 1928, pàgina 24. *Troballes interessants de coleòpters.*

celona). Sota una mateixa pedra situada entre el pont de Fàbregues i La Cantina, en trobarem tres d'exemplars secs de *P. festiva*, que malgrat de tractar-se d'individus de l'any anterior, a l'ésser il·luminats pel sol brillaven com tres fines esmeragdes acabades de pulimentar. Tractats convenientment aquests insectes, resultaren aprofitables, éssent insignificants els desperfectes que presentaven en algun membre menys principal del cos,

Altra sortida, d'agradable record i de resultats del tot a propòsit per a demostrar la no escassetat del *P. festiva* a Catalunya, fou la que el 22 del juliol passat, realitzàrem al rialler poble de Taradell, situat a 7 quilò-

metres vers a l'est de la ciutat de Vic. A les primeres hores de la tarda, quan el sol semblava avocar damunt la terra tota la seva força vivificadora, ens trobàvem a tot pler a la plaça de vol, al nostre entendre, tipus del formós animaló. És una petita vall aixoplugada del bes mortificant del vent i coberta gairebé tota de ginebrons tendríssims, extesa des del mas l'Esquís a Ca'n Talaia (1). Aquí hi recollírem quinze exemplars, idèntics quan a la coloració i tamany a d'altre recollit a Seva (Barcelona) el 22 de juliol de 1927.

Repetida al dia següent la cacera, recollírem a la plaça de vol esmentada, altres cinquanta-sis exemplars, entre els quals hi notem notables variacions de tamany i coloració.

L'extraordinària vivor de què frueixen durant les hores de llum, la majoria dels buprestits, fou una de les causes que més contribuïren a què no fos molt més crescut el material recollit en les dues darreres excursions.

El tamany d'aquests exemplars de *Poecilonota festiva* L. oscil·la entre 6 mm. i 12 mm., éssent l'ordinari de 8-9 mm. Quant a la coloració són de notar un individu (de 12 mm.) que ostenta una forta taca longitudinal de color d'aram des de les espatlles a la meitat dels èlitres i un gran nombre (dels de petit tamany) en els quals, en lloc del típic color verd intens hi llambrega l'aram novell i el daurat.

Agost de 1930.

Anotacions a la lepidòpterologia ibèrica

V. (2)

Formes noves de lepidòpters ibèrics

per

Ignasi de SAGARRA

Les noves formes ibèriques, objecte de la present nota, foren estudiades per nosaltres fa ja bastant temps. El desig d'aleshores fou acompanyar-les de la corresponent iconografia. Causes alienes a la nostra voluntat ens privaren de realitzar-ho.

En atenció a la prioritat, d'una banda, i amb el desig de fer conèixer unes quantes formes més, que judiquem dignes d'esment, no volem retrasar la seva publicació, com un avenç a aquella projectada iconografia que bé es mereix la rica fauna ibèrica.

(1) Veure gravat.

(2) Vegeu BUTLL. INST. CAT. HIST. NAT. anys 1925 i 1926.